

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobkyně: **V. T.**
bytem X
zastoupen Mgr. Janem Vondrou, advokátem
sídlem Palackého tř. 2203/186, Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, Praha

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 9.9.2020, č.j. OAM-38636-2/ZM-2020, MV-117029-2/OAM-2020, a ze dne 1.10.2020, č.j. OAM-52863/ZM-2020, MV-152421-1/OAM-2020,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Věc se postupuje k vyřízení Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobkyni se vrací z účtu Krajského soudu v Brně zaplacený soudní poplatek ve výši 4 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně podala ke zdejšímu soudu žalobu proti sdělením žalovaného vydaným dle § 42g odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném od 30.7.2019 (dále jen „zákon č. 326/1999 Sb.“), ze dne 9.9.2020, č.j. OAM-38636-2/ZM-2020, MV-117029-2/OAM-2020, jímž žalovaný žalobkyni sdělil, že nejsou splněny podmínky stanovené v § 42g odst. 7 a 8 zákona č. 326/1999 Sb. pro její zaměstnávání na pracovním místě s druhem práce „obsluha míchačky barev“ a místem výkonu práce „Šumavská 524/31, Brno“ u zaměstnavatele PU-syst s.r.o., a ze dne 1.10.2020, č.j. OAM-52863/ZM-2020, MV-152421-1/OAM-2020, jímž žalovaný žalobkyni sdělil, že nejsou splněny podmínky stanovené v § 42g odst. 7 a 8 zákona č. 326/1999 Sb. pro její zaměstnávání na pracovním místě s druhem práce (CZ-ISCO) „obsluha ostatních stacionárních strojů a zařízení jinde neuvedená (81889)“, číslo volného pracovního místa „16715530724“, s místem výkonu práce „Šumavská 524/31, Brno“ u zaměstnavatele PU-syst s.r.o.

2. Zdejší soud dospěl k závěru, že v posuzovaném případě nejsou slněny podmínky věcné projednatelnosti žaloby.
3. Podle § 42g odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb. je změnu zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele držitel zaměstnanecké karty vydané podle odstavce 2 povinen oznámit ministerstvu nejméně 30 dnů před takovou změnou. Změnit zaměstnavatele je držitel zaměstnanecké karty oprávněn nejdříve 6 měsíců od právní moci rozhodnutí o vydání zaměstnanecké karty; to neplatí v případě rozvázání pracovního poměru cizince výpovědí z některého z důvodů uvedených v § 52 písm. a) až e) zákoníku práce, dohodou z těchto důvodů anebo okamžitým zrušením podle § 56 zákoníku práce nebo zrušením pracovního poměru zaměstnavatelem ve zkušební době a pokud cizinec tyto důvody současně s oznámením prokáže. Držitel zaměstnanecké karty vydané podle odstavce 2 dále není oprávněn změnit zaměstnavatele nebo nastoupit na pracovní pozici, bude-li budoucím zaměstnavatelem agentura práce. Držitel zaměstnanecké karty, který na území přicestoval na základě vládou schváleného programu, je oprávněn změnit zaměstnavatele nejdříve po uplynutí doby, na kterou byla tato zaměstnanecká karta vydána; to neplatí, pokud dřívější změnu zaměstnavatele umožňují podmínky vládou schváleného programu, na jehož základě držitel zaměstnanecké karty na území přicestoval. Držitel zaměstnanecké karty dále není oprávněn oznámit změnu zaměstnavatele po uplynutí doby uvedené v § 63 odst. 1.
4. Podle § 42g odst. 8 zákona č. 326/1999 Sb. se oznámení podle odstavce 7 podává na k tomu určeném úředním tiskopisu, kde je cizinec povinen uvést jméno, příjmení, datum narození, státní příslušnost, požadovanou změnu, název budoucího zaměstnavatele, telefonní číslo na budoucího zaměstnavatele, informace, zda jsou dosavadní a budoucí zaměstnavatelé účastníky vládou schváleného programu, údaje k nové volné pracovní pozici vedené podle zákona o zaměstnanosti v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty v rozsahu tiskopisu a přesné datum, ke kterému změna nastane. Dále je povinen k oznámení předložit doklad prokazující, že jeho dosavadní pracovněprávní vztah trvá, nebo doklad prokazující, ke kterému dni tento vztah skončil, pracovní smlouvu, dohodu o pracovní činnosti nebo smlouvu o smlouvě budoucí, ze které je patrné, že je uzavřena na v oznámení uvedenou pracovní pozici, která je uvedena v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, a prohlášení budoucího zaměstnavatele, že má cizinec odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání podle odstavce 2 písm. c). Pracovní smlouva, dohoda o pracovní činnosti nebo smlouva o smlouvě budoucí musí splňovat podmínky uvedené v odstavci 2; to neplatí, jedná-li se o oznámení změny zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele.
5. Podle § 42g odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb. ministerstvo ve lhůtě 30 dnů ode dne oznámení podle odstavců 7 a 8 sdělí cizinci a budoucímu zaměstnavateli, zda byly splněny podmínky požadované pro změnu zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele a zda může být na tomto místě zaměstnáván. Na oznámení, které nesplňuje podmínky uvedené v odstavcích 7 a 8, se hledí, jako by nebylo učiněno. Jestliže v době podle § 63 odst. 1 držitel zaměstnanecké karty doručil ministerstvu více oznámení o změně zaměstnavatele, přihlíží se pouze k poslednímu z nich, na předchozí oznámení se hledí, jako by nebyla učiněna.
6. Podle zdejšího soudu se předně, v případě negativního sdělení ve smyslu § 42g odst. 9 zákona

č. 326/1999 Sb., materiálně nejedná o sdělení ve smyslu části čtvrté zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), tedy o tzv. jiný úkon správního orgánu, jehož účinky, na rozdíl od správních rozhodnutí, nespočívají ve vzniku, změně nebo zániku práv a povinností. Jde o individuální správní akt, který zasahuje do právní sféry žadatele (cizince), jehož důsledkem je nemožnost výkonu zaměstnání u uvedeného zaměstnavatele (*mutatis mutandis* též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25.5.2017, č.j. 4 As 16/2017-45).

7. Sdělení ve smyslu § 42g odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb. sice dle výslovné dikce citované právní úpravy není označováno jako rozhodnutí, jako tomu bylo v případě rozhodování o týchž žádostech ve smyslu předchozí právní úpravy obsažené v § 42g zákona č. 326/1999 Sb., účinné do 30.7.2019, která byla novelizována zákonem č. 176/2019 Sb., kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, jenž zavedl zmíněný institut „sdělení o nesplnění podmínek“, nicméně s ohledem na aktuální vývoj judikatury správních soudů je třeba je za správní rozhodnutí považovat.
8. Proti takovému rozhodnutí žalovaného (ministerstva) je pak přípustný opravný prostředek – odvolání, o němž ve smyslu § 170b zákona č. 326/1999 Sb. rozhoduje Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců.
9. Zdejší soud se v tomto ohledu ztotožňuje se závěry Městského soudu v Praze vyslovenými v usnesení ze dne 6.10.2020, č. j. 17 A 102/2020-51, ve skutkově a právně obdobné věci, podle nichž sdělení o tom, zda byly splněny podmínky požadované pro změnu zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele a zda může být na tomto místě cizinec zaměstnáván, je správním rozhodnutím ve smyslu § 9 správního řádu a § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“). *„Soud nevylučuje, že zákonodárce měl vůli zjednodušit a zrychlit řízení o změně zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele a žalovaný správně poukázal na některé úlevy oproti předchozí úpravě. Žalovaný ovšem i nadále musí přezkoumat, zda oznamovatel předložil doklad prokazující, že jeho dosavadní pracovněprávní vztah trvá, nebo doklad prokazující, ke kterému dni tento vztah skončil, pracovní smlouvu, dohodu o pracovní činnosti nebo smlouvu o smlouvě budoucí, ze které je patrné, že je uzavřena na v oznámení uvedenou pracovní pozici, která je uvedena v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, a prohlášení budoucího zaměstnavatele, že má cizinec odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání (§ 42g odst. 8 ZPC), což zajisté vyžaduje i právní úvahu a může to být též předmětem sporu. Nejenže se tedy jedná o úkon, kterým se zakládají práva, nadto žalovaný při svém rozhodnutí nevychází jen z nesporných podkladů ze své úřední činnosti. Sdělení dle § 42g odst. 9 ZPC tudíž jednoznačně není osvědčovací úkonem.“* (usnesení Městského soudu v Praze ze dne 6.10.2020, č. j. 17 A 102/2020-51).
10. Proti citovanému usnesení Městského soudu v Praze, kterým byla žaloba odmítnuta a věc byla postoupena k vyřízení Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, byla žalovaným podána kasační stížnost. Ta byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 3.6.2021, č.j. 4 Azs 327/2020-44, odmítnuta. Z argumentace Nejvyššího správního soudu uvedené v citovaném usnesení jednoznačně plyne, že kasační soud měl podmínky řízení o žalobě dle § 65 s.ř.s. (které soud ve správním soudnictví zkoumá z úřední povinnosti) za splněné, na sdělení o nesplnění podmínek nahlížel jako na správní rozhodnutí a posuzoval,

zda předmět řízení o žalobě dle § 65 s.ř.s. v průběhu řízení o kasační stížnosti odpadl, neboť v mezidobí bylo napadené sdělení Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců zrušeno.

11. Je tedy zřejmé, že Nejvyšší správní soud neshledal důvod nahlížet na sdělení o nesplnění podmínek vydané dle § 42g odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb. jinak než jako na správní rozhodnutí, tedy kupř. jako na jiný správní akt, proti němuž by byla ve správním soudnictví přípustná ochrana ve smyslu § 82 a násl. s.ř.s. (žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, jak původně – před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 4 Azs 327/2020 – nahlížel na žalobu podanou v této věci zdejší soud).
12. Proto je třeba na žalobu proti sdělením žalovaného vydaným dle § 42g odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb. podanou ke zdejšímu soudu nahlížet jako na odvolání proti rozhodnutí ministerstva. V takovém případě je tedy namístě žalobu odmítnout a postoupit ji coby opravný prostředek příslušnému správnímu orgánu.
13. Takový postup podle přesvědčení zdejšího soudu směřuje rovněž k zajištění efektivnější ochrany práv žalobkyně; dojde-li totiž k přezkoumání věcné správnosti napadeného sdělení a jeho souladu s právními předpisy v rámci řádného odvolacího řízení (§ 89 správního řádu), jeho výsledek se může v poměrech žalobkyně v případě jejího úspěchu ve věci samé materializovat přímo, na rozdíl od případného (toliko) retrospektivního přezkumu sdělení zdejším soudem v řízení podle § 82 a násl. s.ř.s., jenž by mohl nejvýše vyústit v deklaratorní výrok o nezákonnosti napadeného sdělení.
14. Zdejší soud tedy podle § 46 odst. 5 s.ř.s. žalobu odmítl a současně rozhodl o postoupení věci příslušnému správnímu orgánu, kterým je Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců.
15. Podle § 60 odst. 3 s.ř.s. nemá v takovém případě žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
16. Pokud jde o soudní poplatek, zdejší soud podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, rozhodl o vrácení zaplaceného poplatku za řízení o žalobě ve výši 4 000 Kč, který bude žalobkyni vrácen po právní moci tohoto usnesení. Pokud jde o soudní poplatek za návrh na vydání předběžného opatření spojený se žalobou, tak tomuto návrhu bylo vyhověno usnesením zdejšího soudu ze dne 28.1.2021, č.j. 62 A 167/2020-26; tím byl poplatek ve výši 2 000 Kč za návrh na vydání předběžného opatření zkonsumován.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 8. září 2021

David Raus v.r.
předseda senátu